

INTERVENCIÓ DEL MHP SALVADOR ILLA ALS PREMIS LA CONFEDERACIÓ 2024

Bona tarda a totes i a tots. Jordi Roman, president de la Confederació. Directius de la Confederació, consellers, representants de l'Ajuntament de Barcelona, delegat del Govern, membres de la Diputació de Barcelona, diputats i diputades, una salutació al president del Parlament, i sobretot representants de les entitats, les premiades i les no premiades, tots els que esteu aquí i que us dediqueu al vostre treball al tercer sector, doncs una bona tarda i molt benvinguts.

És certament per mi un honor presidir aquesta nova edició dels Premis La Confederació per primera vegada com a president de la Generalitat de Catalunya.

I el primer que vull fer és traslladar-vos, en nom de tot el Govern, el nostre orgull per l'èxit que heu construït, i felicitar a les 68 candidatures que han optat enguany als premis.

Tots vosaltres esteu en primera línia en la lluita permanent per avançar a favor d'una Catalunya més justa. Coneixeu millor que ningú els nous reptes que ens marquen els canvis socials tan accelerats. Per això, vull començar amb el propi exemple de les entitats premiades:

Felicitats a la Fundació Idea. La defensa dels drets dels infants és avui un deure imperatiu. I això implica fer-los partícips de les decisions que els afecten i incorporar les seves necessitats de manera transversal en tota l'acció del Govern de Catalunya.

Si parlem d'infants, no puc deixar de recordar la tragèdia humanitària que molts infants migrants estant patint en aquests moments. Ho estem veient cada dia i no ho podem permetre. Hem de ser tots capaços d'arribar d'articular els mecanismes bàsics per poder-los acollir i integrar en condicions i donar-los oportunitats com les que tu, Jordi, vas tenir en el seu moment.

Vull també felicitar a la Fundació Privada Integra Pirineus. No oblidem el Pirineu, extens territori i menys intens en població per una part essencial sense la qual no s'entén ni es comprèn Catalunya. Des de la vostra Fundació heu estat capaços de transformar un repte global, com el canvi climàtic, en una doble

oportunitat i en un doble benefici. Totes dues coses ben tangibles. Tenir cura dels nostres boscos i oferir oportunitats d'integració laboral a les persones que més ho necessiten. Vinculeu i lligueu dues coses. I demostreu que totes les persones, sense excepció, tenen molt a aportar per millorar el Pirineu i, per tant, per millorar Catalunya.

I també, felicitats a la Fundació El Maresme, recordeu també que a través de l'alegria i de compartir actes festius com el de les Dissantes a Mataró, és una manera d'integrar les persones. A Catalunya comptem tots i totes, i tots i totes tenim dret a l'alegria, a sentir-nos part de la societat i també, per tant, de la dignitat.

Aquest és un compromís que compartim i per això, en el passat Consell Executiu vam incorporar una proposta que remetrem al Parlament, -no sé si l'hem remès allà, Conseller, o la remetrem els propers dies al Parlament- per modificar el Codi Civil, el llibre segon del Codi Civil de Catalunya i incorporar els drets de les persones discapacitades en els convenis i les convencions de l'ONU i estan traspassades a la normativa del Govern d'Espanya. Un treball que hauran d'acabar afinant els diferents grups parlamentaris, però que serà una millora, amb eines jurídiques concretes i pròpies de drets i deures catalans perquè aquestes persones puguin veure reconeguts des d'un punt de vista jurídic el seu dret.

Catalunya és un territori que genera prosperitat i en termes relatius, si mirem la major part del món, de les mil milions de persones que hi ha al món, aquí som un territori ric. Generem prosperitat. Hem tingut dades econòmiques recentment: 2,9% de creixement de producte interior brut, revisió a l'alça a nivell internacional per Espanya, 3% de la Cambra de comerços de Catalunya.

Imagineu-vos si l'economia no anés bé. La feina que teniu, -el 25% que ha demanat perquè tinguéssim una imatge visual el president de La Confederació que s'aixequés per tenir la imatge que hi ha una quarta part de la societat, d'una societat pròspera, que n'ha quedat al marge, que no en gaudeix el benefici- imaginem si no hi hagués prosperitat a Catalunya. Un país que ja té prosperitat, però això, una quarta part dels ciutadans de Catalunya es troba en un risc de pobresa o en unes condicions de no poder compartir aquesta prosperitat. Això és un repte per a tothom. En primer lloc, pels que tenim responsabilitats de govern, des del Govern de Catalunya, però també d'altres esferes, ajuntaments, diputacions, Govern d'Espanya, de tots i totes, i també del conjunt de la societat.

Ja no dic si ho centrem en la pobresa infantil, que és encara més colpidora. No ens ho podem permetre com a país i hem de fer que aquesta prosperitat que hem de seguir generant, sigui compartida i arribi a tots els racons.

Les maneres de fer-ho, els compromisos que assumim en aquest sentit són tres des del Govern. Primer posar això com una prioritat, que la prosperitat sigui compartida, i aquí és on treballeu vosaltres, i desplegar, per tant, tots els sistemes, tots els projectes, totes les polítiques d'estat social, de protecció social, que puguem des del Govern. Per tant, compartir-ho amb prioritat, i així està incorporat al nostre plantejament de Govern.

El segon, no tenir por d'incorporar-hi els recursos que hi haguem d'incorporar. Ho farem, no a batzegades. Malauradament no tenim la capacitat de fer miracles i de cop, en un mes, resoldre-ho tot, però sí que ho farem de forma progressiva. Hi anirem treballant perquè hi hagi els recursos que les polítiques, per compartir aquesta prosperitat, mereixen i requereixen.

I també jo demano, i em comprometo en nom del Govern, no tenir ni mandra ni por d'avaluar com hem fet les coses i de quan convingui, reformar-les i millorar-les. Hem de tenir una certa capacitat de millora, d'innovació, de reforma de les polítiques, veient l'experiència dels resultats que hem anat obtenint, i no tenim, per tant, cap pesar de dir que hem de canviar les coses, però hem de poder fer-ho de forma diferent. Ho podem fer millor. Més recursos i també ànim i capacitat de canviar coses. Sense por.

I tercer, no ho farem sols, ho farem en diàleg permanent. En primer lloc, amb el sector, que sou els que el coneixeu, que teniu experiència amb les altres administracions, amb la Generalitat, i que descobrim les decisions que li corresponguin. De fet, tampoc podem estar en diàlegs permanents i eterns. Al final hem de divulgar per arribar a conclusions i per fer les coses. I, si veiem que les coses s'han d'anar a corregir, les anirem corregint a mesura que ho anem veient. Vosaltres, des de La Confederació, sou un aliat i un actor imprescindible en aquesta tasca que hem de fer tots plegats. Perquè ho coneixeu, perquè teniu experiència acumulada, perquè us hi dediqueu, perquè molts de vosaltres ho feu, a més a més, és bastant professional però també vocacional, bé sigui per raons vitals com la que ha explicat en Jordi, bé sigui per la raó que sigui. A banda de fer-ne la vostra professió, molts de vosaltres hi ha un factor més de vocació, que li dóna un especial valor la feina que feu. Ateneu

a 900.000 persones per tot el territori, doneu feina a més de 106.000 treballadors i treballadores i genereu efectivament amb la vostra activitat gairebé un punt i mig de prosperitat aquesta que genera a Catalunya.

Per tant, molt malament aniríem si no ho tinguéssim com a país, tindríem un problema greu si no comptéssim amb la vostra feina i la cohesió social de Catalunya se'n ressentiria. Això us ho vull reconèixer, us ho vull agrair, us vull dir que ho tenim ben present.

Per tant, el compromís que jo també el vull assumir és, en relació al que ha demanat el president, de treballar per una equiparació salarial dels treballadors del vostre sector, del tercer sector. No em vull deixar, també, de fer una felicitació i un reconeixement a la Francina Alsina, gràcies a Francina, doncs, reconèixer i equiparar la vostra retribució a altres sectors. Això ho farem, també. No d'un cop, perquè no ho podem fer d'un cop, però ho farem progressivament.

I ho enraonarem amb vosaltres i atendrem les vostres propostes, que sempre s'han d'agrair, quan les reivindicacions legítimes, venen acompanyades, a més a més, de propostes possibles. Sempre és una cosa que, almenys des del govern, agraiem. S'estudiarà la conselleria, el seu equip, i hi haurà una equiparació progressiva, com ja ha començat a fer i ja ens hem compromès. Crec, a més a més, això estem d'acord tots els grups. Agafo la paraula i direu als diputats i el president del Parlament, perquè ho haurem de fer entre tots, efectivament. Tirant endavant uns pressupostos, tots haurem de fer part de la nostra feina i no "esquivo el bulto" i nosaltres ho farem des del govern perquè podem fer aquesta equiparació progressiva.

Ara, de moment, el que us podem comunicar i anunciar avui és que la primera setmana, durant la primera setmana de novembre, farem ja efectiu increment del 5% de les tarifes socials previstes per aquest 2024. Va ser un acord també del Parlament de Catalunya. No s'hauria pogut portar a terme per raons que siguin, no ho dic per posar el dit a ull a ningú. Ho dic perquè al final tots tenim obligació d'aquells acords del Parlament de Catalunya portar-los a la pràctica i la primera setmana de novembre les entitats podreu rebre aquests diners que ja heu fet efectius els vostres treballadors, molts de vosaltres, i per tant podeu comptar que aquest any això quedarà resolt.

També vull referir-me a la llei del tercer sector, molt treballada, molt discutida. Crec que àmpliament consensuada, almenys pels dos parlamentaris rellevants del Parlament de Catalunya. Ens comprometem també, en el que correspongui al Govern, a treballar perquè aquesta legislatura es pugui ser efectiva, aquesta llei del tercer sector social, que crec que és una llei que també donarà un reconeixement, en aquest cas jurídic, de poder fer dret a tota la feina que esteu fent i una cobertura adequada a les vostres feines.

I acabo ja amb tres paraules que crec que us defineixen i que us diferencien, tres paraules que també han de ser els pilars de l'atenció social de primer nivell que movem per Catalunya. La consellera Mònica Martínez sempre m'ho recorda. Tenim molt estructurat el sistema sanitari, tenim molt estructurat el sistema educatiu, tenim molt estructurat el sistema de pensions i hem d'estructurar també i dotar, el sistema del dret social.

Això no es fa en un dia, però es fa. Si ens hi posem, es fa. I es fa progressivament, també, no oblidant que hem de generar prosperitat per poder fer-ho arribar a tothom. Les paraules són professionalització, rigor i compromís. La justícia social, per una Catalunya més justa. Això no pot dependre tan sols del voluntarisme, hi ha d'haver professionalitat. Vosaltres sou un bon exemple, professionalització. Necessitem bons professionals com vosaltres. Necessitem rigor també en la gestió i la planificació, com el que apliqueu als projectes que avui s'han premiat. I, finalment, necessitem compromís per tirar endavant el país. Jo estic convençut que treballant amb l'equip de la consellera, amb diàleg i amb convicció tots plegats, aconseguirem fer avançar cap a una Catalunya més social.

S'ha parlat de política, que a vegades, i m'ha agradat que se'n parlés i que en parlés en Jordi Roman, que a vegades es relega a l'àmbit dels que ens hi dediquem en diferents etapes de la nostra vida de forma professional, i la política és molt més que això, la política és una voluntat de servei públic. Però hi ha una definició de les moltes que hi ha, que a mi m'agrada bastant, o molt, faig servir sovint de política, que crec que s'escau bastant en un dia com el d'avui, que és una definició d'un pensador francès que es diu Montell. En francès la definició xoca una mica, i dius què diu aquest home, però la traducció encertada crec que ho explica més bé. Per tant, no la digueu en francès i no us espanteu. La politique c'est le commerce des hommes. Que traduït adequadament és la política és el tracte de les persones, la relació de les

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Oficina del President

Gabinet de Comunicació del President

persones, el parlar amb les persones. Era una definició que estimo molt perquè era la preferida del meu admirat president Tarradellas.

Doncs això, que sigui el tracte de les persones l'objectiu de la nostra vida.

Moltes gràcies.